

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1206 ²	Τοῦ ἁγίου Δημητρίου Δευτέρα 26 Ὀκτωβρίου 2015 (2005)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Δύο θαύματα

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἐορτάζει ὁ μεγαλο-
Σμάρτυς ἅγιος Δημήτριος. Ὁ ἅγιος Δημή-
τριος εἶνε δημοφιλής· πολλοὶ ναοὶ ἀλλὰ καὶ
πολλοὶ Χριστιανοί, ἄντρες καὶ γυναῖκες, φέ-
ρουν τὸ ὄνομά του. Ἡ μνήμη του μᾶς συγκι-
νεῖ καὶ ὡς Χριστιανοὺς καὶ ὡς Ἕλληνας.

Διηγηθήκαμε ἄλλοτε τὸν βίο, τὴ δρᾶσι, τὴ
διδασκαλία καὶ τὸ μαρτύριό του, καθὼς καὶ
τὸ μαρτύριο τοῦ μαθητοῦ του, τοῦ ἁγίου Νέ-
στορος ποὺ κατέβαλε τὸν γίγαντα Λυαῖο. Ἐ-
πειδὴ ὁμως ὁ ἅγιος Δημήτριος ἔκανε καὶ κά-
νει πολλὰ θαύματα, **θὰ σᾶς διηγηθῶ τώρα
δύο ἀπὸ τὰ θαύματά του.**

● Τὸ πρῶτο θαῦμα. Ἡ Θεσσαλονίκη καὶ ὁλό-
κληρη ἡ Μακεδονία μας ἦταν σκλάβοι. Πόσα
χρόνια; Μετρήστε· ἓνα, δύο, τρία, τέσσερα, πέν-
τε, δέκα χρόνια; σαράντα χρόνια; πενήντα
χρόνια; ἑκατό χρόνια; διακόσια χρόνια; Πεντα-
κόσια χρόνια ἦταν σκλαβωμένη ἡ Μακεδονία
μας! **Μετὰ ἀπὸ πεντακόσια χρόνια σκλαβιάς**
ὅλοι νόμιζαν, ὅτι ποτέ πιά ἡ Μακεδονία δὲν
θὰ ἐλευθερωθῆ. Ἀλλὰ ἦρθε ἡ ἁγία ἡμέρα τῆς
26ης Ὀκτωβρίου 1912. Μόνο ἄνθρωποι μεγά-
λοι στὴν ἡλικία μπορεῖ νὰ τὰ θυμοῦνται αὐτά.
Ἴσως ζοῦν ἀκόμη σὲ διάφορα μέρη γέροντες
ἀσπρομάλληδες, ποὺ ἔζησαν τὸ μεγάλο ἐκεῖ-
νο γεγονός. Τὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος, ἀξιωμα-
τικοὶ καὶ στρατιῶτες, πέρασαν πάνω ἀπὸ τὴ
Λάρισα καὶ τὸν Ὀλυμπο καὶ σὰν ἀετοὶ πέτα-
ξαν στὰ ψηλὰ βουνὰ τῆς Μακεδονίας. Πέρα-
σαν τὸν Ἀλιάκμονα, τὸν Ἄξιό, πέρασαν ὅλα
αὐτὰ τὰ μέρη. Ἔτσι, στὶς 25 Ὀκτωβρίου ὁ Ἕλ-
ληνικὸς στρατὸς ἦταν ἔξω ἀπὸ τὴ Θεσσαλο-
νίκη· καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἀ-
κριβῶς τὴν ἡμέρα τοῦ ἁγίου Δημητρίου, 26
Ὀκτωβρίου τοῦ 1912, **τὰ ἑλληνικὰ στρατεύ-
ματα μπῆκαν μέσα στὴν πόλι!** Ἡ συγκίνησι ὅ-
λων δὲν περιγράφεται. Ἔψαλαν τὸ ἀπολυτίκιο
τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ στρα-*

τηγῶ τὰ νικητήρια...», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη...*»,
καὶ ἀντηχοῦσαν δρόμοι καὶ πλατεῖες, βουνὰ
καὶ λαγκαδία. Πάνω στὸ Λευκὸ Πύργο ὕψω-
σαν τὴν ἑλληνικὴ σημαία· καὶ πῆγαν ἀμέσως
στρατιῶτες στὸν Ἅγιο Δημήτριο, γονάτισαν
καὶ προσευχήθηκαν στὸ Θεό.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἓνα θαῦμα, πού, τὴν ἡμέρα
τῆς ἐορτῆς του, ὁ ἅγιος Δημήτριος βοήθησε
κ' **ἐλευθερώθηκε ἡ Θεσσαλονίκη**, ἡ ὡραία
πρωτεύουσα τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

● Τὸ ἄλλο θαῦμα ποὺ ἔκανε ποιὸ εἶνε; Διαβά-
στε τὰ βιβλία. Τί λέει τὸ μνηαῖο; Σήμερα, λέει,
τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης του, ὁ ἅγιος Δημήτρι-
ος **ἔσωσε** τὴν πόλι. Ποιά πόλι; Τὴ μεγάλη πό-
λι, **τὴν Κωνσταντινούπολι.** Ἀπὸ τί τὴν ἔσωσε,
ἀπὸ βαρβάρους ἐπιδρομεῖς; Ὁχι· τὴν ἔσωσε
ἀπὸ σεισμό.

Κίνδυνος εἶνε καὶ οἱ βάρβαροι ἐχθροί, διό-
τι μπορεῖ ν' ἀφαιρέσουν τὴν ἐλευθερία καὶ νὰ
φέρουν τὴ σκλαβιά. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλο
πιὸ μεγάλο κακό, ὁ σεισμός, ποὺ μπορεῖ ἀμέ-
σως ὄχι πλέον νὰ σκλαβώσῃ ἀλλὰ νὰ κατα-
στρέψῃ καὶ ν' ἀφανίσῃ μιὰ πόλι. Πέντε δευτε-
ρόλεπτα νὰ βαστάξῃ, **δὲν μένει τίποτα ὄρθιο.**

Δὲν ξέρω ἐσεῖς πῶς αἰσθάνεσθε. Ἐγὼ ἓνα
βράδυ, στὶς δύο ἡ ὥρα τὴ νύχτα, ξύπνησα ἔν-
τρομος· σειστήκε ὅλη ἡ γῆ. Ἔσεῖς ὅταν γίνε-
ται σεισμός τί νιώθετε; Μοῦ ἔρχεται νὰ κλά-
ψω, γιατί κ' ἐγὼ εἶμαι ἁμαρτωλὸς καὶ δὲν εἶ-
μαι ἄξιος νὰ φιλήσω τὰ πόδια σας· ἀλλὰ αἰ-
σθάνομαι καὶ προφητεύω καὶ λέω, ὅτι ὁ σει-
σμός εἶνε **προοίμιο τῆς μεγάλης τιμωρίας.**
Προοίμιο· διότι φύγαμε ἀπὸ τὸ Θεό. Μικροὶ
καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ ἀσπρομάλληδες γέρον-
τες, λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ, ἱερεῖς καὶ ἐπίσκοποι,
γραμματισμένοι καὶ ἀγράμματοι, ἄντρες γυ-
ναῖκες καὶ παιδιά, ὅλοι ἀνεξαιρέτως, φύγαμε
ἀπὸ τὸ Θεό. Καὶ ὁ Θεός, ποὺ κυβερνάει τὸ
σύμπαν, σείει τὴ γῆ.

Ὁ σεισμός δὲν εἶνε, ὅπως λένε, ἀνεξέλεγ-

κτο φυσικό φαινόμενο· τὰ φυσικά φαινόμενα τὰ ἐξουσιάζει «ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται» (Ψαλμ. 103,32). **Αἰτία τῶν σεισμῶν, ὅπως λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, εἶνε ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ·** αἰτία δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ εἶνε τὰ ἁμαρτήματά μας. Κι ἂν δὲν ὑπῆρχαν μερικὰ νήπια, μικρὰ παιδάκια, ἀθῶα ἀγγελούδια ποὺ τὰ κρατοῦν στὴν ἀγκαλιά, κι ἂν δὲν ὑπῆρχαν κάτι ἀσκηταὶ ἐπάνω στὸ Ἅγιον Ὄρος, κι ἂν δὲν ὑπῆρχαν ἄνθρωποι δίκαιοι, λίγοι ἄνθρωποι, ἢ Γῆ θὰ κατεστρεφόταν ἐξ ὀλοκλήρου. Λίγα δευτερόλεπτα καὶ δὲν μένει ὄρθιο τίποτα. Ἄντε, ἄνθρωπε! χτίζε σπίτια καὶ πολυκατοικίες· σὲ μιὰ στιγμή ὅλα ἐρείπια.

Ὁ σεισμός εἶνε ὀργὴ Θεοῦ. Καὶ **ἔρχεται σεισμός μεγάλος**, λέει τὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἡ Ἀποκάλυψις, ποὺ θὰ γκρεμιστῇ τὸ ἓνα δέκατο τῶν σπιτιῶν (βλ. Ἄπ. 11,13), καὶ θ' ἀνοίξουν τὰ μνήματα καὶ οἱ τάφοι· θὰ γίνουν μεγάλα πράγματα. Οἱ ἄπιστοι δὲν πιστεύουν· ἐμεῖς πιστεύουμε στὴ Γραφή, πιστεύουμε στὸ Εὐαγγέλιο, πιστεύουμε στοὺς προφήτες καὶ στὰ ἱερά βιβλία τῆς πίστεώς μας, καὶ λέμε αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ Χριστός· θὰ γίνουν σεισμοὶ (βλ. Ματθ. 24,7· Μάρκ. 13,8), μεγάλοι σεισμοὶ (Λουκ. 21,11). Ὅχι μικροὶ ποὺ διαρκοῦν κλάσμα τοῦ λεπτοῦ, ἀλλὰ σεισμοὶ παγκόσμιοι, ποὺ θὰ ταραξοῦν τὴν ὑδρόγειο σφαῖρα. Οἱ μικροὶ λοιπὸν σεισμοὶ, ποὺ κάθε τόσο τρομάζουν τοὺς ἀνθρώπους, εἶνε προοίμιο ὅτι «**ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ**» (Ἐφ. 5,6. Κολ. 3,6).

Ἐνας τέτοιος σεισμός, φρικώδης σεισμός, ἔγινε στὴν Κωνσταντινούπολι στὰ παλιὰ τὰ χρόνια, **ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ** (886-912 μ.Χ.)· ταραχτήκε ἡ πόλις, γκρέμισαν σπίτια, παλάτια, ἐκκλησίες. Καὶ σώθηκαν τότε μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν πρεσβεΐες τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἔτσι **σήμερα γιορτάζουμε δύο γεγονότα**, δύο θαύματα· τὸ ἓνα ὅτι ὁ ἅγιος Δημήτριος ἐλευθέρωσε τὴ Θεσσαλονίκη ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς, καὶ τὸ ἄλλο ὅτι ἔσωσε τὴν Κωνσταντινούπολι ἀπὸ τὸ φρικτὸ σεισμό.

Σήμερα εἴμαστε ἄραγε ἄξιοι νέων θαυμαστῶν ἐπεμβάσεων τῶν ἁγίων; Εἴμαστε ἄξιοι βοηθείας καὶ σωτηρίας ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν εἴτε τῶν νεοβαρβάρων τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς εἴτε ἀπὸ θεομηνίας ποὺ μᾶς ἐπισκέπτονται γιὰ νὰ μᾶς συντείσουν; Ἄμαρταναν καὶ οἱ παλαιοί, ἀλλ' ἐκεῖνοι μετανουοῦσαν καὶ ἐπέστρεφαν στὸ Θεό. Ἐμεῖς μένουμε στὴν ἁμαρτίαν ἀμετανόητοι, ἀσεβεῖς καὶ ἄπιστοι. **Φύγαμε, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὸ Θεό·** δυστυχῶς φύγαμε.

Μαζὶ τρῶμε, μαζὶ πίνουμε, μαζὶ διασκεδά-

ζουμε, μαζὶ βλέπουμε τηλεόρασι, μαζὶ ἁμαρτάνουμε, παντοῦ μαζὶ. Ἀλλὰ δεῖξτε μου κ' ἓνα σπίτι – νὰ πέσω νὰ τὸ προσκυνήσω – ποὺ μαζὶ **ὁ πατέρας καὶ ἡ μάνα μὲ τὰ παιδάκια τὰ εὐλογημένα κάθονται καὶ προσεύχονται καὶ παρακαλοῦν τὸ Θεό.** Ὑπάρχει τέτοια οἰκογένεια; Γι' αὐτὸ εἶπα ὅτι φύγαμε, ἀδέρφια μου, μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀπὸ τὸ Θεό. Καὶ γι' αὐτὸ σεισμός μεγάλος θὰ σείσῃ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ δὲν θὰ μείνῃ σπίτι ὄρθιο· διότι τὰ σπίτια αὐτὰ εἶνε χτισμένα μὲ κλοπές, ἀδικίες, κομπίνες, διάφορα ἁμαρτωλὰ τεχνάσματα.

Μὲ πόνο καὶ δάκρυα λέω σὲ ὅλους· νὰ μιμηθοῦμε τὸν ἅγιο Δημήτριον. Νὰ ξυπνήσουμε ἀπὸ τὸν ὕπνο τῆς ἁμαρτίας· νὰ κοιτάξουμε τὴν πίστι μας, τὴν πίστι τῶν πατέρων μας. Γιατὶ **θὰ γίνουν πολλὰ στὸν κόσμον.** Καὶ σπίτια θὰ χαθοῦν, καὶ ἄνθρωποι, καὶ ψυχές· καὶ τὰ χρήματα θὰ χάσουν τὴν ἀξία τους – θὰ γίνουν πλατανόφυλλα, καὶ πείνα καὶ δυστυχία μεγάλη θὰ πέσῃ, ποὺ δὲν τὴ φαντάζεστε. Γιατὶ ὅλοι ἀφήσαμε τὸ Θεὸ καὶ φύγαμε μακριὰ του.

Ἄς ἀκούσουμε τὸν ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό, ποὺ μᾶς συμβουλεύει καὶ λέει· Παιδιά μου καὶ ἐγγόνια μου, θὰ ῥθουν χρόνια δύσκολα. Μὴ φοβηθῆτε ὅμως. Ὅλα νὰ τὰ χάσετε, μὴ λυπηθῆτε. **Ἐνα νὰ κρατήσετε.** Ποιό; Τὸ διαμάντι· τ' ἄλλα εἶνε χαλίκια. Τὰ δὲ χαλίκια εἶνε ὅλα τὰ ἐγκόσμια. Διαμάντι εἶνε **ἡ πίστις μας ἢ ὀρθόδοξος.** Ἄμαρτωλοὶ εἴμαστε, ἀσεβεῖς νὰ μὴ γίνουμε. Ἄμαρτάνουμε· ἀλλὰ νὰ μὴ φθάσουμε στὸ σημεῖο νὰ λέμε, πὼς δὲν ὑπάρχει Θεός, ὅπως διδάσκουν τώρα τὰ μικρὰ παιδιὰ δάσκαλοι κουλτουριάρηδες καὶ ἄθεοι ποὺ σκορπίστηκαν σ' ὅλη τὴν πατρίδα μας. Ἄμαρτωλοὶ εἴμαστε, ἀλλὰ ἀσεβεῖς νὰ μὴν εἴμαστε. Νὰ πιστεύουμε. Ὅλα κι ἂν τὰ χάσουμε, ἡ πίστις νὰ μείνῃ, νὰ ὑπάρχη. Δυὸ πράγματα μᾶς χρειάζονται, λέει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς· **Χριστὸς καὶ ψυχὴ!** Αὐτὰ τὰ δύο, ὅλος ὁ κόσμος νὰ πέσῃ ἐπάνω μας, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς τὰ πάρῃ.

Ἔσεῖς, παιδιὰ τοῦ μαρτυρικοῦ μας ἔθνους, παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, παιδιὰ τῆς Μακεδονίας, τοῦ Πόντου, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κλείστε τ' αὐτιά σας, μὴν ἀκοῦτε τοὺς ἀπίστους καὶ ἀθέους. **Κρατήστε τὴν πίστι τῶν πατέρων** σας.

Γι' αὐτὸ **πρέπει νὰ ἐργασθῆ καὶ ὁ ἱερός κληρὸς.** Οἱ παπᾶδες μας νὰ διδάσκουν τὸ λαὸ μας, ὅπως ἔκανε ὁ ἅγιος Δημήτριος· νὰ τὸν ἐπισκέπτονται καὶ νὰ καλλιεργοῦν τὴν πίστι ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι. Γιατὶ ἂν ὁ λαὸς μας ἀπομακρυνθῆ καὶ φύγῃ, ὑπεύθυνοι θὰ εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ Ὑψίστου.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**